

Jász Attila

[márésmég]

M. P. mesternek, barátomnak, újra

*Az elérhetetlen felé menekülsz,
Szöksz a határon át s vissza,
A látható a láthatatlan
Szem könnyét felissza,*

*Már és még itt, még
És már ott, holott
Csak a halott cél elérhetetlen,
Amít szeretnél,*

*Tolódik ki a végtelenbe folyton,
Jaj, csak nehogy a véletlenbe folyjon,
Az időtlenbe inkább, ahol
A semmi pókfonalán hintálsz,*

*Kölyökarcú vén bölcs,
Ugyanaz maradtál, aki voltál,
A tökéletes Ég rendíthetetlen harcosa,
Miközben önmagad aláztatósan*

*Húsig, csontig, lélekig
Csupaszítottad vissza,
A még és a már a lélek vizét issza,
A test öregszik, de ettől lesz tiszta,*

*Már nem ember, de még nem angyal,
Apró részletek harcolnak a naggyal.*